

VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

XI. évfolyam,
3267. szám

4 oldal,
20 bari

1955,
augusztus 26,
péntek

Éljen a szovjet és a román
nép örök barátsága!

Ünnepi gyűlés a fővárosban Románia felszabadulásának 11. évfordulója alkalmából

Hétfőn délután az RNK Opera- és Balettszínházban ünnepi gyűlést rendeztek 1955. augusztus 23-án, a fasiszta iga alóli felszabadulásunk 11. évfordulója alkalmából.

A hatalmas terem zsúfolásig megtelt. A gyűlésen jelen voltak magasrangú állami tisztviselők, a központi gazdasági és kulturális intézmények vezetői, az RNK Fegyveres Erőinek aktív és tartalékos katonái, tisztek, a tudomány, a művészet és az irodalom képviselői, a tömegszervezetek vezetői, pártaktivisták, valamint a fővárosi üzemek augusztus 23-i versenyében kiemelkedő dolgozói.

A páholyokban a diplomáciai testület tagjai foglaltak helyet, mégpedig az alábbi nagykövetségek: Dzsindzil (Mongol NK), Den Em (Koreai NDK), W. Eggerath (Német DK), Pataki László (Magyar NK), Sz. Pavlov (Bolgár NK), J. Sedivy (Csehszlovák Köztársaság), N. Vujanovic (Jugoszláv FNK), M. Lako (Albán NK), Ke Bo-nian (Kínai NK), J. Izidorczy (Lengyel NK), A. A. Japisev (Sovjetunió), az alábbi ideiglenes ügyvivők: Saffet Urfi Betin (Törökország), J. Medoro Dellino (Argentína), A. C. K. Wright (Dánia), Salaah Saber (Egyiptom), Henry C. Hainworth (Nagybritannia), Marcel Luy (Svájc), Jean Deciry (Franciaország), Matt Pyyko (Finnország), Fr. Künzel — Ausztria romániai ügyvezetője, Albert W. Ward ezredes, Nagybritannia katonai attaséja, Quintin S. Lander ezredes, az Amerikai Egyesült Államok katonai attaséja; Joseph S. Kennedy gróf, cpl., Nagybritannia légi attaséja; V. I. Perepelica ezredes, a Szovjetunió ideiglenes katonai attaséja; Milan Minik alezredes, a Jugoszláv FNK katonai és légi attaséja; Ferdinando di Lauro alezredes, Olaszország katonai, tengeri és légi attaséja; Mei Jun-sie alezredes, a Kínai NK katonai attaséja és mások.

Jelen voltak az augusztus 23-i ünnepségekre országunkba érkezett külföldi vendégek.

A jelenlévők felállva, melegen üdvözölték a párt és a kormány vezetőit, Nyikita Szergejevics Hruscsovot, országunk szeretett vezetőjét, a külföldi kormányküldötteket.

Az ünnepi gyűlés elnökségében a következők foglaltak helyet: Gh. Gheorghiu-Dej, N. Sz. Hruscsov, dr. Petru Groza, Paul Scholz, Gh. Apostol, I. Chisneveschi, M. B. Mityin, Ke Bo-nian, Franciszek Jozwiak, dr. Václav Szkoda, I. Mihailov hadsergőtábornok, Hidas István,

Rita Marko, He Den Szuk, Tegib, Mogyoros Sándor, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, Emil Bodnăraş hadsergőtábornok, C. Pirvulescu, dr. C. I. Parhon professzor, akadémikus, Petre Borilă, V. I. Perepelica ezredes, D. Coliu, Al. Drăghici, Fazekas János, Constanța Crăciun, L. Răutu, I. Murgulescu akadémikus, Stelian Moraru, St. Balan mérnök, Stela Enescu, V. Atanasiu tartalékos hadsergőtábornok, I. Tutoveanu altábornagy, Al. Vasiliu vezérőrnagy, Török Tibor, Stefan Lungu, Cos-tache Antoniu, Mihai Benic akadémikus, Ana Velea, Ion Bogdan, Al. Ene, Farkas Lujza, Magdalena Zorea, Milutin Podoaba és Gh. Doicin.

Felhangzott a Román Népköztársaság, majd a Szovjetunió állami himnusza.

A gyűlésen dr. Petru Groza elvtárs, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének elnöke elnökölt. Dr. Petru Groza elvtárs megnyitó beszédében a következőket mondotta:

— Népünk augusztus 23-án ünnepi hazánknak a fasiszta iga alól történt felszabadulása 11. évfordulóját.

Augusztus 23-a ünnepén megemlékezünk azokról a bátor hazafiakról, akik életüket áldozták a fasiszta iga megdöntéséért, a nép boldogságáért folytatott harcokban.

Kegyelettel adózunk azoknak a román katonáknak és tiszteknek az emlékéért, akik augusztus 23-a után a szovjet hadsereggel vállalt harcokat s életüket áldták drága hazánk földjének felszabadításáért, a hitlerizmus végleges szétzúzásáért.

Tisztelettel adózunk a hitlerellenes koalícióban résztvevő országok — a Szovjetunió, az Amerikai Egyesült Államok, Anglia és Franciaország — népei közös harcának a hitlerizmus sötét erői ellen.

Tisztelettel adózunk a felszabadító szovjet hadsereg katonáinak és tiszteinek, akik vérüket áldták hazánk és más európai országok felszabadításáért, az emberiség szabadságáért és békéjéért.

Dr. Petru Groza elvtárs után üdvözölte a jelenlévő küldötteket és vezetőket, elsősorban N. Sz. Hruscsovot.

Ezután Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs, az RNK Minisztertanácsának elnöke, az RMP KV Politikai Bizottságának tagja emelkedett szólásra. Beszédét a jelenlévők többször lelkesen megtapsolták.

A gyűlés résztvevőinek hosszas tapsa közepette emelkedett szólásra N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió képviselője, az SzKP KB első titkára,

a Szovjetunió Legfelsőbb Szovjetje Elnökségének tagja. A teremben felhangzó lelkes éljenzések kifejezték juttatták népünk forró szeretetét a Szovjetunió dicsőséges Kommunista Pártja, a szocializmus nagy országa, országunk felszabadítója iránt.

Ezután üdvözlő beszédet mondott: Rita Marko, az Albán Munkapárt Központi Bizottságának titkára, az Albán NK kormányküldöttségének vezetője; Ivan Mihailov hadsergőtábornok, a bolgár minisztertanács alelnöke, a Bolgár Kommunista Párt Központi Bizottsága Politikai Bizottságának tagja, a Bolgár NK kormányküldöttségének vezetője; dr. Václav Szkoda, a csehszlovák minisztertanács alelnöke, Csehszlovákia Kommunista Pártja Központi Bizottságának póttagja, a csehszlovák kormányküldöttség vezetője; Ke Bo-nian, a Kínai Népköztársaság bukaresti nagykövete, a Kínai Kommunista Párt Központi Bizottsága és a Kínai Népköztársaság kormányának nevében; He Den Szuk, művelődési és propagandaügyi miniszter, a Koreai Munkapárt Központi Bizottságának tagja, a Koreai NDK kormányküldöttségének vezetője; Paul Scholz, a Német DK Minisztertanácsának alelnöke, a Német DK kormányküldöttségének vezetője; Tegib, a Nagy-Népi Hural Elnökségének alelnöke, a Mongol NK kormányküldöttségének vezetője; Franciszek Jozwiak, a lengyel minisztertanács alelnöke, a Lengyel Egyesült Munkaspárt KB Politikai Bizottságának tagja, a Lengyel NK kormányküldöttségének vezetője; Hidas István, a magyar minisztertanács alelnöke, a Magyar Dolgozók Pártja KV Politikai Bizottságának tagja, a Magyar NK kormányküldöttségének vezetője.

A felszólalásokat lelkesen megtapsolták.

Ezután felolvasták Josip Broz Titonak, a Jugoszláv FNK elnöke levelet, amelyet a Jugoszláv FNK Föderatív Végrehajtó Vesséje, valamint a saját nevében augusztus 23-a alkalmából Gh. Gheorghiu-Dejhez, az RNK Minisztertanácsának elnökéhez intézett.

Felolvasták továbbá annak a táviratnak a szövegét, amelyet Ho Si Min, a Vietnami DK elnöke és Fam Van Dong, a Vietnami DK külügy-minisztere a román nép nagy nemzeti ünnepé alkalmából dr. Petru Grozához, Gh. Gheorghiu-Dejhez és Simion Bughicihoz intézett.

Az ünnepi gyűlés résztvevői lelkes éljenzések közepette jóváhagyták a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságához és a Szovjetunió Minisztertanácsához intézett üzenetet, amelynek szövegét C. Pirvulescu, az RMP KV Politikai Bizottságának tagja olvasta fel.

A gyűlés ünnepi hangversennyel fejeződött be.

(Agerpres)

Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárs beszéde

Elvtársak! Ma van 11 éve, hogy Románia felszabadult a fasiszta iga alól. 1944. augusztus 23-a olyan körülmények között következett be, hogy a győzelem előrenyomuló szovjet hadsereg megsemmisítő csapásokat mért a fasiszta hadakra és felszabadították lépett országunk területére.

A hitlerellenes koalíció — a Szovjetunió, az Amerikai Egyesült Államok, Anglia és Franciaország harca a közös ellenség, a fasiszta ellen, hatalmas lendületet adott a hős pártunk — a Kommunista Romániai Pártja — vezette hazafias erők harcának.

A párt vezette hazafias erők — a néptömegekre támaszkodtak, amelyekben már régóta forrt a gyűlölet és a felháborodás a fasiszta katonai diktatúra s galád nép- és nemzetellenes politikája ellen — fegyveres felkelést szerveztek és megdöntötték a fasiszta kormányt.

A párt felhívással fordult a főváros minden lakosához, minden román hazafihoz, fegyverbe szolgált a népet.

A párt által megszervezett hazafias gardák augusztus 23-án éjjel letartóztatták a fasiszta kormányt, megszállták a fontosabb közintézményeket, átvették a rendfenntartást az ország fővárosában, a hadsereg segítségével együtt megszervezték a fasiszta csapatok lefegyverzését és a hitleristák Bukarest ellen intézett támadásainak visszaverését. A hadsereg egységei biztosították a prahovavölgyi közbiztonság védelmét és megakadályozták a hitleri csapatok szervezett visszavonulását.

A népi felkelés egybefonódott a hadsereg hazafias erőinek a párt kezdeményezésére indított akciójával, amelynek következményeként az egész román hadsereg már a fasiszta diktatúra megdöntésének első hajóján a hitleri csapatok ellen fordította fegyvereit.

A hadseregben már régóta mélyreható elkötelezettség forrt a hitleri seregek és az áruló kormány ellen, amely a román hadsereget a hitleristák büntető céljainak eszközévé tette.

A hazafias erőknek és a hadsereg hazafias érzelmű katonáinak, tiszteinek és tábornokainak egybehangzó akciója, amely a fasiszta diktatúra megdöntéséhez és Romániának a hitleri háborúból való kiválasztásához vezetett, a hitlerellenes haza-

fias arcvonal vezető erejének — a Kommunista Romániai Pártjának — műve volt.

A román hadsereg 15 hadosztálya

vállalt harcokat a szovjet seregekkel és hősi fegyverteremtéssel vitt véghez az Erdélyben, Magyarországon és Csehszlovákiában lévő fasiszta csapatok szétzúzására irányuló hadműveletekben.

A szovjet hadsereg főparancsnoka, a nagyra értékelt katonáink világhírhelye, a „Tudor Vladimirescu” hadosztály hőstetteiért „Debreceen” elnevezéssel és a „Vörös Zászló” érdemrenddel tüntette ki. A szovjet főparancsnokság több ízben napirányban emlékeztetett meg a román hadsereg más egységeiről is.

A szovjet parancsnokság elismerését fejezte ki a román tisztek és katonák bátorsága iránt és a román hadsereg sokezer katonáját, tiszteit és tábornokát tüntette ki érdemrendekkel, más tiszteket pedig érdemérmekkel.

Hadseregünk hősi harcaival kiérdemelte népünk szeretetét és bizalmát. Népünk minden erejével támogatja a hitlerizmus végleges megsemmisítéséért folyó harcot.

A hitlerellenes háború csatáiban feljutott a hagyományos román — orosz fegyverbarátság, amely a románok és oroszok évszázados közös harcaiban gyökerezik és különösen az 1877-es háborúban, amikor az orosz seregek állami függetlenségé-

nek kivívásában segítettek a román népet.

1944. augusztus 23-a népnak azt a megingatathatlan elhatározását fejezte ki, hogy saját kezébe veszi sorsa irányítását és a haza jövőjét.

Augusztus 23. után népünk kifejezésre juttatta tántoríthatatlan akaratát, hogy nem enged meg a régi rend visszaállítását, hogy biztosítja a haza társadalmi és gazdasági haladását, demokratikus és szocialista fejlődését, politikai és gazdasági függetlenségét.

A dolgozók a párt vezetésével megindították a harcot a demokratikus rendszer megteremtéséért. Hős munkásokoztályunk, amely a kapitalista kizsákmányolás és elnyomás elleni harc ragyogó fegyvertényeivel gazdagította a történelem lapjait, bebizonyította, hogy történelmi küldetésének magaslatán áll. Egyesült a kommunista párt körül és hatalmas szervezetebe tömörült. A munkásokoztály az évszázadok óta elkínzott, földesuraktól és kulákoktól elnyomott és kifosztott dolgozó parasztság mellé állott és testvéri segítséget nyújtott neki a földért, a földesurak földjeinek

dolgozó parasztság javára való kihasználásáért vívott harcában. A földreform megvalósításáért folyó harc tüzeiben megbízhatatlan szövetség jött létre a munkásokoztály és a dolgozó parasztság között.

Megmozdultak a legszélesebb városi és falusi néptömegek és tevékenyen részt vettek a demokratikus reformokért, a földért és a népi hatalomért folyó harcban.

A népi erők győzelmesen kerültek ki az egyesült reakció elleni harcból; demokratikus kormányt hoztak hatalomra, amelynek politikai alapja a munkásokoztály és a dolgozó parasztság szövetsége a proletariátus hegemoniája alatt.

A burzsoáz-földesuri „demokrácia” helyett — amelyet a munkások és parasztszók tömeges legyilkolása, az ostromállapot rendszere jellemez, valamint a demokraták és antifasiszták megkínzása a sziguranca pincéiben, a börtönökben és a büntető táborokban; továbbá az, hogy a lakosság nagy többségét megfosztották választójogtól — a rendszer helyett első ízben jött létre országunkban a széleskörű demokratikus szabadságjogok és a honpolgári jogok rendszere.

(Folytatása a 2-ik oldalon).

N. Sz. Hruscsov elvtárs beszéde

Kedves elvtársak és barátaink! Engedjék meg, hogy a Szovjetunió Legfelsőbb Szovjetje Elnökségének, a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége Minisztertanácsának, a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának és az egész szovjet népnek a nevében melegen üdvözöljem Önöket, s testvéri szívével üdvözlémet töltsöljam Önöknek és Önökön keresztül az egész román népnek nemzeti ünnepük alkalmából — abból az alkalomból, hogy Románia 11. évvel ezelőtt felszabadult a fasiszta leigázók jarma alól.

A felszabadulás óta eltelt 11 év alatt mélyreható változások következtek be a román nép életében. Az országban gyökeres demokratikus és szocialista átalakulások valósultak meg, nagy sikerek születtek az ipar és a mezőgazdaság fejlesztésében, a kulturális építésben, a szabad és független népi demokratikus állam megteremtésében és megszilárdításában.

A román nép, — ki próbált elcsapata a mindent legyőző marx-lenini tanításokkal felfértezt Román Munkaspárt vezetésével — bizalommal halad előre a fejlődés és a felvirágzás útján, sikerrel építi országában a szocializmus alapjait.

Ma, nemzeti ünnepünk napján, bizvást állíthatjuk, hogy a román nép e történelmi feladata teljesítése során, valóban kiemelkedő eredményeket ért el népgazdasága és a kultúra fejlesztésében.

A romániai dolgozók jelenleg sikerrel fejezik be népgazdaságfejlesztésük első öt éves tervét. Száz meg száz vállalat, sőt egész iparágak már be is fejezték az öt éves terv feladatait. Emlétre méltó, hogy a népgazdaságnak olyan fontos ágai, mint a népi hatalom alatt megteremtett gépgyártó- és fémfeldolgozó ipar már ez év augusztus elején teljesítették feladataikat az öt éves terv keretében. Az ipar és a szállítás minden ágazatában ezer meg ezer újító és elmunkás emelkedett ki, s ezek önfeledőzettel dolgoznak a haza javáért.

A román munkásokoztály hősi munkája nyomán a mai Románia fejlettebb iparral rendelkezik, amely mind nagyobb mértékben képes kielégíteni a szüntelenül fejlődő népgazdaság növekvő szükségleteit.

A román nép valóban történelmi

sikereket ért el a honti ipar kifejlesztésében. Ezek a sikerek a népi demokratikus rendszer kimeríthetetlen lehetőségeiről tanuskodnak. Ismerte-

munkája termelékenysége s emelhető anyagi jóléte és kulturális színvonal. Az országban létesített 220 gép- és traktorállomás kézenfekvő bizonyítéka a Román Népköztársaság

kormány gondoskodásának a dolgozó parasztszók alapvető érdekeiről.

Mi, szovjet emberek jól tudjuk, hogy a mezőgazdaság szocialista átalakítása bonyolult folyamat és sok veszéllyel jár. A falu szocialista átalakítása egy nagy történelmi jelentőségű forradalom végrehajtását jelenti.

A Román Munkaspárt felhívására, az Önök országának dolgozó parasztsága fokozatosan áttér az egyéni gazdálkodásról a közös gazdálkodásra. Eddig már 360.000 romániai parasztagazdaság lépett be a termelőszövetkezetekbe. Ez annyit jelent, hogy Románia mezőgazdaságában is szüntelenül növekszik és fejlődik a szocialista szektor, hogy a munkásokoztály vezette munkáspárt szövetség mind jobban megszilárdul. A romániai dolgozó parasztság a munkásokoztály mellett reményteljes támasza az új népi demokratikus államnak és hatékony támogatást nyújt népi kormányának és a Román Munkaspártnak.

Kedves elvtársak, mi együtt örvendünk Önökkel a romániai mezőgazdaság sikereinek. Országukban az idén bőséges termés várható. Szántóföldeiken mintegy 30.000 traktor és ezernél több kombajn dolgozik. A kollektív gazdaságok a jó munkaszervezéssel, nagy jövedelmekkel, az új technika alkalmazásával konkrétan megmutatják a falusi dolgozóknak a közös gazdálkodás előnyeit.

A gazdaság fellendülésével egyidejűleg sikerrel fejlődik a népi demokratikus Romániaiban a tudomány, az irodalom és a művészet, szüntelenül növekszik a városi és falusi dolgozók jóléte. A Román Munkaspárt és Románia népi kormány mind fő feladatának és becsületbeli kötelességének tekintette a dolgozó nép szükségleteiről való gondoskodást és annak tekinteti továbbra is. A felszabadulás óta eltelt 11 év alatt a román

ter, hogy a földesurak és a kapitalisták uralma alatt a romániai ipar rendkívül fejletlen volt s legnagyobb részét a külföldi kapitalisták kaparnították kezükbe, akik kíméletlenül kizsákmányolták a romániai dolgozókat. Románia lényegében félgazmári ország volt. Most, hogy a román nép a maga sorsa urává lett, Románia megszerezte az igazi függetlenséget és rövid idő alatt fejlett iparral rendelkező erős állammá vált.

Az ország szocialista iparosításában elért sikerek megteremtették a kellő előfeltételeket a mezőgazdaság további még gyorsabb ütemű fejlesztéséhez és szocialista alapon történő átalakításához.

A nagy Lenin arra bánt bennünket, hogy „a gépesített nagypar és annak a mezőgazdaságba való bevezetése a szocializmus egyetlen gazdasági alapja, a siker egyetlen alapja az emberiségnek a töké igája alól felmentéséért vívott harcban”. A Román Munkaspárt szüntelenül követi Vlagyimir Iljics Leninnek ezeket az utmutatásait s nem téveszt szem elől, hogy a paraszt munkáját csakis a mezőgazdasági termelés sokoldalú gépesítése alapján lehet megkönnyíteni, csakis ezen az alapon növelhe-

te munkája termelékenysége s emelhető anyagi jóléte és kulturális színvonal. Az országban létesített 220 gép- és traktorállomás kézenfekvő bizonyítéka a Román Népköztársaság

kormány gondoskodásának a dolgozó parasztszók alapvető érdekeiről.

Mi, szovjet emberek jól tudjuk, hogy a mezőgazdaság szocialista átalakítása bonyolult folyamat és sok veszéllyel jár. A falu szocialista átalakítása egy nagy történelmi jelentőségű forradalom végrehajtását jelenti.

A Román Munkaspárt felhívására, az Önök országának dolgozó parasztsága fokozatosan áttér az egyéni gazdálkodásról a közös gazdálkodásra. Eddig már 360.000 romániai parasztagazdaság lépett be a termelőszövetkezetekbe. Ez annyit jelent, hogy Románia mezőgazdaságában is szüntelenül növekszik és fejlődik a szocialista szektor, hogy a munkásokoztály vezette munkáspárt szövetség mind jobban megszilárdul. A romániai dolgozó parasztság a munkásokoztály mellett reményteljes támasza az új népi demokratikus államnak és hatékony támogatást nyújt népi kormányának és a Román Munkaspártnak.

Kedves elvtársak, mi együtt örvendünk Önökkel a romániai mezőgazdaság sikereinek. Országukban az idén bőséges termés várható. Szántóföldeiken mintegy 30.000 traktor és ezernél több kombajn dolgozik. A kollektív gazdaságok a jó munkaszervezéssel, nagy jövedelmekkel, az új technika alkalmazásával konkrétan megmutatják a falusi dolgozóknak a közös gazdálkodás előnyeit.

A gazdaság fellendülésével egyidejűleg sikerrel fejlődik a népi demokratikus Romániaiban a tudomány, az irodalom és a művészet, szüntelenül növekszik a városi és falusi dolgozók jóléte. A Román Munkaspárt és Románia népi kormány mind fő feladatának és becsületbeli kötelességének tekintette a dolgozó nép szükségleteiről való gondoskodást és annak tekinteti továbbra is. A felszabadulás óta eltelt 11 év alatt a román

ter, hogy a földesurak és a kapitalisták uralma alatt a romániai ipar rendkívül fejletlen volt s legnagyobb részét a külföldi kapitalisták kaparnították kezükbe, akik kíméletlenül kizsákmányolták a romániai dolgozókat. Románia lényegében félgazmári ország volt. Most, hogy a román nép a maga sorsa urává lett, Románia megszerezte az igazi függetlenséget és rövid idő alatt fejlett iparral rendelkező erős állammá vált.

Az ország szocialista iparosításában elért sikerek megteremtették a kellő előfeltételeket a mezőgazdaság további még gyorsabb ütemű fejlesztéséhez és szocialista alapon történő átalakításához.

A nagy Lenin arra bánt bennünket, hogy „a gépesített nagypar és annak a mezőgazdaságba való bevezetése a szocializmus egyetlen gazdasági alapja, a siker egyetlen alapja az emberiségnek a töké igája alól felmentéséért vívott harcban”. A Román Munkaspárt szüntelenül követi Vlagyimir Iljics Leninnek ezeket az utmutatásait s nem téveszt szem elől, hogy a paraszt munkáját csakis a mezőgazdasági termelés sokoldalú gépesítése alapján lehet megkönnyíteni, csakis ezen az alapon növelhe-

A román munkásokoztály hősi munkája nyomán a mai Románia fejlettebb iparral rendelkezik, amely mind nagyobb mértékben képes kielégíteni a szüntelenül fejlődő népgazdaság növekvő szükségleteit.

A román nép valóban történelmi

sikereket ért el a honti ipar kifejlesztésében. Ezek a sikerek a népi demokratikus rendszer kimeríthetetlen lehetőségeiről tanuskodnak. Ismerte-

munkája termelékenysége s emelhető anyagi jóléte és kulturális színvonal. Az országban létesített 220 gép- és traktorállomás kézenfekvő bizonyítéka a Román Népköztársaság

kormány gondoskodásának a dolgozó parasztszók alapvető érdekeiről.

Mi, szovjet emberek jól tudjuk, hogy a mezőgazdaság szocialista átalakítása bonyolult folyamat és sok veszéllyel jár. A falu szocialista átalakítása egy nagy történelmi jelentőségű forradalom végrehajtását jelenti.

A Román Munkaspárt felhívására, az Önök országának dolgozó parasztsága fokozatosan áttér az egyéni gazdálkodásról a közös gazdálkodásra. Eddig már 360.000 romániai parasztagazdaság lépett be a termelőszövetkezetekbe. Ez annyit jelent, hogy Románia mezőgazdaságában is szüntelenül növekszik és fejlődik a szocialista szektor, hogy a munkásokoztály vezette munkáspárt szövetség mind jobban megszilárdul. A romániai dolgozó parasztság a munkásokoztály mellett reményteljes támasza az új népi demokratikus államnak és hatékony támogatást nyújt népi kormányának és a Román Munkaspártnak.

(Folytatása a 3-ik oldalon)

Ünnepi gyűlés Románia felszabadulásának 11. évfordulóján

Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárs beszéde

(Folytatás az első oldalról.)

Az 1946. novemberi választások szentesítették azokat a nagy átalakításokat, amelyeket a nép az államéletben, az új népi hatalom pedig a demokratikus reformokkal a gazdasági, politikai és társadalmi életben megvalósított.

A Demokratikus Pártok Blokkja a Magyar Népi Szövetséggel együtt megkapta az összes leadott szavazatok 79,6 százalékát.

A reakciós pártok megsemmisítő vereséget szenvedtek, noha gyilkosára, választó helyiségek felgyújtására, gépfegyveráradásokra és uralásra vetemedtek. Az 1946. novemberi választásokon megnyilatkozott népakaratot végérvényesen itélte a történelmi országunkban a burzsoázia-földesuri reakció felett.

A választási vereség után a reakciós pártok — bizonyos külföldi körök és siralmas eszközei — erőszakkal és provokációkkal próbálták megdönteni a törvényes demokratikus kormányt.

De kísérleteik megúsultak. Végérvényesen szétzúzták a néptömegektől elszigetelt reakciós pártokat, amelyeket gyűlt a nép.

A párt helyes és szilárd politikája, az az önfelelődozás, amellyel a román, valamint a nemzeti kisebbségekhez tartozó munkások, parasztok és értelmiségiek hozzáálltak az ország gazdasági talpraállításának és a demokratikus vívmányok megszilárdításának munkájához, a Szovjetunió nagy gazdasági, technikai és kulturális segítségének országunk számára a háború utáni időszak nehéz körülményei között lehetővé tette, hogy történelmileg rövid idő alatt áttérjünk a burzsoázia-demokratikus forradalom kiteljesítésének szakaszáról a népi forradalom új, szocialista szakaszára. A monarchia megdöntésével és a népköztársaság kikiáltásával áttértünk hazánkban a szocializmus építésére.

Ez a dolgozó parasztsággal szövetséget munkásszövetségi történelmi győzelme, a román nép és a nemzeti kisebbségek közös harcának történelmi győzelme volt.

Az 1948. márciusi választások alkalmával a köztársaság, a Román Népköztársaság új alkotmánya, a szocializmus mellett szavazott az egész nép s ezzel újabb megmutatta, hogy országunk népi demokratikus rendszere a népi tömegek akaratából fakad. Ebben van a rendszer megindíthatatlan ereje. Sikereinek és teljesítményeinek fő forrása ez.

Népi demokratikus rendszerünk a társadalmi élet objektív szükségességeinek, népi történelmi fejlődésének eredménye.

Népi nagy vívmányait a népi demokratikus rendszer éveiben csak az a forradalmi átalakulás tette lehetővé, amelyet a dolgozók vittek véghez hazánkban. A dolgozó nép ezért egyöntetű odaadással és szeretettel viseltetik a népi demokratikus rendszer iránt.

Elvtársak!

Eddigi eredményeink a népgazdaságfejlesztés első öt éves tervének teljesítése során híven tanúsítják, hogy milyen hatalmas erőfeszítéssel rakták le országunk dolgozói a szocializmus gazdasági alapjait, emelvény saját anyagi jólétüket és kulturális színvonalukat.

Első öt éves tervünk alapvető feladatainak teljesítésekor rendkívül nagy szerepe az ország szocialista iparosításának, amelynek a nehézipar és elsősorban a gépipar termelésének gyorsított fejlődése az alapja.

Lenin rámutatott arra, hogy a társadalmi termelésben a termelőeszközök termelésének alosztálya gyorsabban kell, hogy növekedjen a fogyasztási cikkek termelési ágak alosztályánál. E lenini útmutatás alapján dolgoztuk ki a Román Népköztársaság népgazdaságfejlesztési tervét.

Az alapvető termelési ágak közül hatalmas fejlődésnek indult a gépgyártó és fémgyártó ipar. Ez a két iparág 1955 végén több, mint 280 százalékkal termelt többet, mint 1950-ben, a vegyipar ugyancsak 1950-hez viszonyítva több, mint 300 százalékkal, az építőanyagipar hozzávetőlegesen 240 százalékkal, a szénbányászat pedig csaknem 230 százalékkal növelte a termelését.

Tekintetbe véve, hogy a legtöbb iparág máris határidő előtt teljesítette öt éves tervét, ipari termelésünknek az öt éves tervben előirányzott összmennyiségét még az év vége előtt teljes egészében elérjük.

Tiszteletben tartva a bővített szocialista újratermelés Lenin által megfogalmazott törvényét, az első öt éves terv egész szakaszában a fogyasztási javakat gyártó iparágaknál gyorsabb ütemben fejlesztettük a termelőeszközök gyártó iparágakat.

Pártunk a Szovjetunió szocialista építészének tapasztalatát követve, kidolgozta az ország villamosításának tervét az 1950–1960 közötti időszakra.

A villamosítási terv alapján a néphatalom éveiben erőteljes energiatárat hoztunk létre. A vil-

lamosenergia termelése egy lépéssel a többi iparág fejlődése előtt jár és jelenleg az összes többi iparág gyorsított fejlődését biztosítja. Az öt éves terv során majdnem 75 százalékkal növekszik villamosenergia-igényünk teljesíthetősége s a villamosenergia-termelés ennek megfelelően, 1950-hez képest több, mint a kétszeresére, 1938-hoz képest pedig a 3,8-szeresére nő.

Hála a munkások, mérnökök és technikusok odaadó munkájának és a Szovjetunió testvéri segítségének, közlekedésünk tulszárnyalta öt éves tervveladatok és 1955-ben több, mint kétszeresére megaladta az 1950. évi termelési színvonalat. Több, mint 10,500,000 tonnát termelt. (Taps.)

Az öt éves terv során az összes ipari beruházások 26,4 százalékát erre az alapvető, népgazdasági ágra fordítottuk.

A kohászatban az öntöttvas-termelés 80 százalékkal, az acéltermelés pedig 42 százalékkal növekszik öt év alatt. Most épül egy új acél-öntő, amelynek teljesíthetősége majdnem akkora lesz, mint országunk mai teljes acéltermelése. Az első öt éves tervben a kohászatra fordítottuk az ipari összeruházások 9,5 százalékát, mivel most folyik a vajdahunyadi és resicai fémipari kombinátok újjaépítése és kibővítése. Felépült és üzembe lépett egy kokszító üzem, két új magaskőhő (ezek közül egyik 450 köbméter térfogatú) és befejezéshez közeledik egy 700 köbméter térfogatú magaskőhő építése. A Szovjetunió műszaki segítségével első ízben építünk országunkban ilyen nagy befogadóképességű magaskőhőket. (Taps.)

Mégis, mindezen jelentős eredmények ellenére is, a fémipar teljesíthetősége még nem tudja teljes egészében biztosítani a gépgyártóipar fémkészletét.

Az öt éves terv során a gépipar gyorsított ütemű fejlesztése volt országunk iparosításának egyik alapvető tényezője.

Ez a gyorsított ütemű fejlődés lehetővé tette igen sok iparág felszerelésének fokozatos megújítását és korszerűsítését, a géphegyszat csökkentését és a kiviteli lehetőségek növelését.

Gépiparunk 1951–1955-ben több mint 250 új villamosági és mechanikai gépfelszerelés és szerkezet gyártására rendezkedett be és megkezdte termelésüket s jelentős műszaki haladást ért el.

Az öt éves terv során olyan termékek előállítására rendezkedtünk be s ráterített sorozatgyártásukra, mint a 3000 kilowattos turbinák, az 1000 lóerős teljesíthetőségű és elérő Diesel- és robbanómotorok, nagy nyomású gőzkazánok, légkompresszorok, új szerszámgyártó típusok, golyóscsapágyak, bányaiipari és közlekedési felszerelések, mezőgazdasági gépek, kerek és láncpályás traktorok, építőipari és szállítási berendezések.

Nagy lendülettel fejlődött ebben az időszakban vegyiparunk, amely 1950 óta, öt év alatt, több mint háromszorosára fokozta termelését.

Országunk gazdag vegyipari nyersanyagokban s ez széleskörű lehetőséget ad a vegyipar fejlesztésére.

Az ipari, mezőgazdasági és társadalmi-kulturális építkezések tervének valóra váltásához az öt éves terv éveiben egyre több építőanyagot volt szükségünk.

A tervek szerint — 1950-hez viszonyítva — 1955-ben mintegy kétszerannyi cementet s több mint kétszerannyi építőanyagot és meszt termelünk.

Jelentősen fejlődött s évről évre mind nagyobb feladatokat old meg építőiparunk. Mégsem kielégítő azonban az építkezések gésítése és iparosítása, az előgyártott beton és vasbeton épületelemek alkalmazása és a nagy építő idomok összeszerelése; sokáig húzódik a befejező munkálatok elvégzése. E téren rövid idő alatt döntő fordulatot kell elérni.

Az öt éves terv idején és különösen az RMP KV 1953 augusztusi bővített plenáris ülésének határozata után, iparunk egyre több közszükségleti cikket látta el a munkásszövetségi és a dolgozó parasztság s szorosan összekötötte a termelőerők növekvő fejlődését a dolgozók életszínvonalának szakadatlan emelkedésével. 1955-ben, 1950-hez képest, megkétszereződött a közszükségleti cikkek termelése. Ez a javulás érezhetővé vált az áruforgalomban, a szocialista kereskedelemben.

Szállításunk legnagyobb részben lépést tartott az ipari és mezőgazdasági termelés növekedésével.

1955-re mintegy 65 millió tonna szállítást véltük tervbe, vagyis az 1950. évi szállításhoz képest kb. 175 százalékat.

A szocialista iparosítás öt éves tervé alapvető feladatainak teljesítése hatalmas arányú befektetéseket követelt meg, minthogy a burzsoázia-földesuri rendszertől öröklött román ipari rendkívül alacsony színvonalon állt.

Az öt éves terv törvényében előirányzott beruházásokat az év végéig nagy vonalakban teljesíteni fogjuk. A beruházásokra szánt alapok összességének 57,7 százalékát az ipar és különösen a termelőeszközök gyártó iparágak fejlesztésére fordítjuk, ami azt jelzi, hogy a legnagyobb erőfeszítést a nehézipar fejlesztésére összpontosítottuk (az összes gazdasági és társadalmi-kulturális beruházásoknak csaknem 50 százalékát.)

Az első öt éves tervben a népgazdaság különböző ágaiban 79 új vállalatot helyeztünk üzembe, további 94 vállalatot fejlesztettünk és korszerű berendezéssel szereltünk fel. Részlegesen vagy teljes egészében üzembe lépett nyolc hő- és vízierőmű.

Népi demokratikus államunk ebben az egész időszakban valamennyi vidék fejlesztését igyekezett előmozdítani és a termelőerőket az egész ország területén elosztani, s új iparvállalatokat létesített olyan vidékeken, amelyeket a burzsoázia elmaradottsága, szegénysége károsított. Az öt éves terv éveiben az ország különböző vidékein, Moldvában, Dobruzsában, Olteniában, Északnyugat-Erdélyben, a Magyar Autonóm Tartományban kifelődött a bányaiipar, az energetikai ipar, a fémipar, gép- és traktorállomások létesültek, lakóházak és kulturális létesítmények épültek.

Mindezeket a jelentős eredményeket munkásszövetségünk, országunk dolgozóiának köszönhetjük, akik ezekben az években önfelelődozóan dolgoztak, gyarapították szak tudásukat, elsajátították az új technikát, széles körben alkalmazták a termelésben a fejlett munkamódszereket s számtalan újítást és ésszerűsítést valósítottak meg.

A munka termelékenységének az egész iparban, 1950-hez képest, az öt éves terv végére mintegy 40 százalékkal növekszik. A munka termelékenységének növekedése mégsem tartott lépést az üzemünkben megteremtett lehetőségekkel.

Az első öt éves terv éveiben az önköltség csökkentéséért folytatott tevékenység nem volt kielégítő. Továbbra is alapvető feladat marad az önköltség csökkentése. El sem képzelhetjük enélkül az árak csökkentése és az életszínvonal emelkedése.

A Román Népköztársaság ipara, szállítási hálózata és építkezései fejlődésének mérlegelt megvonva, megállapíthatjuk, hogy a népgazdaság emelt ágai az utóbbi években gyorsan fejlődtek.

A termelőeszközök gyártó iparágak, a közlekedési, a gépgyártó- és széniparipar haladásához viszonyítva némileg elmaradt az acélipar, a szénipar és az építőanyagipar.

A közszükségleti cikkek termelési szektorban megállapítható, hogy a szövetőipar, a lábbeligyártás és az élelmiszeripar fejlődéséhez viszonyítva a fonódákban, a kiskészletekben és az élelmiszeripar egyes ágaiiban helyenként szűk a kereslet.

Noha jelentékeny sikereket értünk el az új technika bevezetésében, a népgazdaság több ágában e téren még komoly elmaradás észlelhető.

Nem fordítottak állandó figyelmet — különösen a gépgyártó iparban — a vállalatok profilizálására és szakosítására. Számos termék gyártását gyakran az egyik üzemből a másik üzembe vitték át s ez kihatott mind az önköltségre és a minőségre, mind pedig a termelési folyamat megszervezésére.

Egyes vállalatoknál és minisztériumi főigazgatóságoknál olyan irányzat is észlelhető, hogy nem alkalmaznak széles körben a más vállalatokkal való együttműködést. Az együttműködéssel jobban ki lehetne használni az álló alapokat és takarékoskodni lehetne a beruházásokkal.

Több vállalat hiányos technikai- anyagi ellátása komoly károsodást okozott a népgazdaságnak.

Az észlelt fogyatékokat erőteljesen meg kell szüntetni a második öt éves terv folyamán.

Az első öt éves tervben jelentős fejlődést értünk el a mezőgazdaságban.

A párt útmutatásai alapján mind több dolgozó paraszt tért rá a szocializmus útjára s kollektív gazdaságokba, társulásokba és egyszerű termelő csoportokba tömörült.

Országunkban jelenleg 5600 kollektív gazdaság és társulás működik, amelyek hozzávetőlegesen 360 ezer parasztszálladót ölelnek fel; az egyszerű termelőcsoportok száma 2700 és a szövetségi szintén kb. 3200. A kollektív gazdaságoknak, társulásoknak, kölcsönös segélynyújtó csoportoknak és a dolgozó parasztok más szövetségi formáinak a növekedése azt mutatja, hogy fokozódik dolgozó parasztágunk érdeklődése az új, nagy gazdasági gazdaságait nagy, szocialista gazdaságokká egyesítés — amely a bőség és jólét egyetlen útja, — azt mutatja, hogy a mezőgazdaság szocialista szektora fokozatosan fejlődik és erősödik. (Taps.)

Összességében a mezőgazdaság szocialista szektora az ország szánt-térületének közel 26 százalékát képviseli; ebben a számban bennfoglaltnak az állami gazdaságok, a kollektív gazdaságok és a társulások.

Az öt éves terv folyamán a párt és a kormány különleges figyelmet fordított a mezőgazdaság fejlesztésére: jelenleg a mezőgazdaság 29.500 traktorral (szabványos traktorokba kifejezve), 24.200 traktorekével, 12 ezer gépi vontatású vetőgéppel, több mint 6000 kéveket-aratógéppel, több mint 15.000 gabonacséplő géppel, 1500 magánjáró kombájnnal s más mezőgazdasági gépekkel és szerszámokkal rendelkezik, 220 gép- és traktorállomást létesítettünk.

A párt és a kormány a gazdasági és szervezési intézkedések egész sorát fogantatosította, hogy ösztönözze a mezőgazdasági termelőket s hogy anyagilag érdekeltté tegye őket a mezőgazdasági termelés fokozásában. Megjavítottuk a szerződéskötések és felvásárlások rendszerét, több iparicikkel láttuk el a mezőgazdasági termelők számára a falusi szövetkezeteket, hitelek nyújtottunk, mezőgazdasági irányítóhelyeket létesítettünk, műszaki támogatást adtunk a GTA-k útján, stb.

A mezőgazdaság szocialista szektorában végzett beruházások és a dolgozó parasztságunk által hűtött beruházási hitelek az utóbbi években mintegy 7 milliárd lejt tettek ki.

Az RMP KV 1953 augusztusi bővített plenárisán tett intézkedések és a mezőgazdasági dolgozók erőfeszítései folytán a mezőgazdasági ásztermelés az öt éves terv időszakában növekedett, főleg az átlagos hektárhozam növelése révén. Az 1954 és 1955. években helyrehoztuk az öt éves terv első éveiben elkövetett hibákat, vagyis azt, hogy lébecsültük a kukoricatermesztés jelentőségét országunkban és azóta egyre bőségebb kukoricatermeszt értünk el.

A dolgozó parasztság eredményes munkája a GTA-k, valamint az állami gazdasági szervek segítségével folytán, az idén jól fizet a vetés, jól termelt a buza és a rozs, amelynek betakarítása sikeresen befejeződött. A kukorica-, burgonya-, cukorrépa-, szőlő- és gyümölcsstermesztés kitűnően igérkezik.

Különösen nagy jelentősége lesz a kukoricatermesztésnek, amely a hektárhozam tekintetében bőségebbnek mutatkozik az 1954. évi jó termésnél is. Gabonatermesztésünk lehetővé teszi, hogy még bőségebbben ellássuk a lakosságot kenyérrel és kukoricaszilvával s ugyanakkor biztosítsa az élelmiszeripar számára szükséges nyersanyagot és az exportra szánt mennyiségek növelését.

A kitűnő kukoricatermesztés kedvezően befolyásolja az állattenyésztést és a baromfitartást, ez pedig több húst, több állati zsíradékot, több tejet és tojást jelent országunk lakosságának.

Az öt éves terv törvénye 1955-re 9.040.000 tonna gabonatermeszt irányzott elő. Ezt a feladatot mezőgazdaságunk már 1954-ben túlhaladta.

Lényegesen megjavult a városok és a munkásszövetségi lakosságának ellátása kenyérrel, tejjel, hús- és élelmiszerekkel, zsidáddal és más élelmiszerekkel s ugyanakkor az áruválaszték is bővült.

A szocialista kereskedelemben forgalomba hozott élelmiszerek és iparicikkek szüntelenül növekvő mennyisége és az áruválaszték változatosága kedvezően befolyásolta a paraszti piacot és biztosította a dolgozók jobb és olcsóbb ellátását, mint az előző években.

1955-ben a lakosság csaknem 1,5-szer annyi húst, 2,2-szer annyi szalonnát és ételaját, 2,8-szer annyi vaját, 2,9-szer annyi halat kap a szocialista kereskedelem útján, mint 1950-ben s ugyanakkor nagyobb mennyiségű iparicikkel is: csaknem 2-szer annyi pamutkalmét, csaknem 2,7-szer annyi gyapjuszőrt, 1,6-szer annyi selymet és 2,1-szeresenl is több lábbelit. Mind nagyobb mértékben fedezhetjük a lakosság szükségletét rádiókészletekben, elektrotechnikai cikkekben, fém- és készült háztartási cikkekben, kerékpárokból.

Az öt éves terv folyamán a falusi lakosság ellátása a falusi szocialista kereskedelem hálózat útján az 1950-ben elért eredményekhez viszonyítva, kétszeresére emelkedett.

Az öt éves tervben előirányzott egyik főfeladatunk az a jegyrendszeren alapuló ellátási rendszer megszűntetését — sikeresen teljesítettük.

Ma, nyolc hónappal a jegyrendszer és fejadagon alapuló ellátási rendszer megszüntetése után elmondhatjuk, hogy ez a nagy politikai és gazdasági akció teljes mértékben sikerült: lényegesen megjavult a dolgozók ellátását és kedvező hatással volt az egész népgazdaságra. (Taps.)

Az öt éves terv éveiben újabb lakások épültek a Zsidályban, a Trotus völgyében, Szilán és Hu-

nyad tartományokban, Bukarestben, lasiban, Nagybányán, Birladon, Románban, Galacon és más városokban új városnegyedek épültek minden szükséges közüzemi berendezéssel. A dolgozó parasztság jövődelmének növekedése pedig lehetővé tette, hogy az állam segítségével a falvakon országsszerte lakóházak és kulturális létesítmények épüljenek.

De ahhoz képest, hogy az iparosítás gyors üteme folytán a városi lakosság megnövekedett, a lakóterület nem elégséges s a lakásépítkezéssel alaposan lemaradtunk. Joggal bírálják a dolgozók állami szerveinket — az Építészeti Minisztériumot, a Községi Gazdálkodási Minisztériumot, a néptanácsok végrehajtó bizottságait — az új lakások építésének és a régi tatarozásának lassúsága miatt. Ennek a helyzetnek a lehető legrövidebb időn belül véget kell vetni.

Az első öt éves terv folyamán nagy munkát végeztünk a dolgozó tömegek kulturális színvonalának emeléséért és egészségvédelméért. Evtől-évre növekedtek az erre a célra fordított alapok, növekedett az orvosok és az egészségügyi személyzet száma, újabb kórházak, szanatóriumok, poliklinikák és más egészségügyi egységek létesültek és megjavult a lakosság gyógyszerellátása. Ennek nyomán 1954-ben, 1950-hez viszonyítva 8 százalékkal csökkent az általános halandóság és körülbelül 24 százalékkal a gyermekhalandóság.

A társadalmi-kulturális célokra fordított költségvetési kiadások (a beruházásokon kívül) 1955-ben (összehasonlítva árákban) 6375 millió lejt tesznek ki.

A szocialista építés megköveteli, hogy újabb, szakképzett kádereket neveljünk a népgazdaság minden ágában. Az első öt éves terv folyamán 13.400 mérnököt, 4500 közgazdást és 7000 agronómust képeztünk ki.

Csupán 1948 és 1955 között több, mint 600-zal növekedett az általános iskolák száma. A nemsokára kezdődő új tanévben a hétéosztályos iskolák tanulónak száma közel negy-szereze lesz a háború előttinek, a középiskolákban és a szakiskolákban háromszor annyi diák, a főiskolákban pedig háromszor annyi hallgató fog tanulni, mint a háború előtt.

A burzsoázia-földesuri rendszer idején a nemzeti kisebbségeket megfosztották attól a joguktól, hogy saját anyanyelvű iskolák legyenek.

Pártunk, a lenini nemzeti politikához híven, gondoskodott a nemzeti kisebbségek iskoláinak fejlesztéséről. Az 1954–1955. tanévben 16.500 iskolából 2250 a nemzeti kisebbségek nyelvén működött és több, mint 234.000 diákot és főiskolai hallgatót ölelt fel.

A tömegek kulturálisálása során újabb kulturothronokat és olvasóházakat építettünk és rendeztünk be. Számuk az öt éves terv végére csaknem két és félszer annyi lesz, mint 1948-ban volt.

Nagy gondot fordítottunk ebben az időszakban a könyvek és újságok számának növelésére, ami hozzájárult a tömegek politikai, szakmai és kulturális színvonalának emelkedéséhez.

Annak érdekében, hogy megteremtjük a kultúra fejlődésének anyagi bázisát, az első öt éves terv folyamán erős, szilárd alapra helyeztük a filmpárt, a rádiót, a könyvkiadást, a nyomdaipart, ami lehetővé teszi a tömegkulturális tevékenység kibővülését és megjavulását a második öt éves terv időszakában.

A népi hatalom alatt erőteljesen fellendült az irodalmi, színházi, zenei, képzőművészeti alkotás; újra kiadjuk a mult haladózselemű műveit, kinyomtatjuk és terjesztjük az ifjú irodalmárokat, zeneszerzőket, művészek, szobrászokat, festőket értékes műveit. Még sohasem virágozott így a művészet hazánkban.

Első öt éves tervünk sikeres teljesítése megteremtte az előfeltételeket népgazdaságunk további fejlődéséhez a második öt éves terv időszakában. A második öt éves tervet most dolgozzuk ki.

A munkásszövetség, a dolgozó parasztság, a tudomány és a kultúra művelőinek szorgalmával és tudásával elért eredményekre, az első öt éves terv folyamán szerzett tapasztalatokra támaszkodva, tovább fejlesztve sokoldalú együttműködésünket a Szovjetunióval és a népi demokratikus országokkal, dolgozó népünknek, a párt vezetésével harcolnia kell a népgazdaság fejlesztésének újabb sikeréért, a szocializmus gazdasági alapjait építő munka teljes győzelméért. (Hatalmas taps.)

Elvtársak!

Az előttünk álló nagy feladatok megkövetelik népi demokratikus államunk további erősítését, gazdasági-szervezési és kulturális nevelő funkcióinak fejlesztését, államgépzetünk szervezeteinek és tevékenységének megjavítását.

Tény, hogy számos sikert értünk el államgépzetünk munkájának megjavításában, a népi törvényesség megerősítésében, a közigazgatási kiadások csökkentésében. Államgép-

zetünk azonban ennek ellenére még nehézkes, még nem irtottuk ki a rutint és a bürokratizmust, az alsóbb szervek kezdeményezését gyakran elfojtják, a határozatok végrehajtásának ellenőrzése nem kielégítő. Gondoskodnunk kell arról, hogy biztosítsuk államgépzetünk magasabb színvonalu megszervezését.

Ugyelünk kell arra, hogy államgépzetünk töretlenül alkalmazza pártunk és kormányunk politikáját, odaadón szolgálja a dolgozók érdekeit, éber legyen a dolgozó nép és a népi demokratikus rendszer el-lenségeivel szemben.

Pártunk és kormányunk továbbra is kellő figyelmet fordít egész dolgozó népünk forró szeretetét élvező néphadseregünkre, a békének, a haza biztonságának és a nép forradalmi vívmányainak védelmezőjére. (Taps.)

Az államhatalom helyi szervei, a néptanácsok fontos szerepet töltenek be népi demokratikus államunk megerősítésében, gazdasági, kulturális és közigazgatási tevékenységünk megjavításában.

Lenin szerint a munkások és parasztok hatalmának „csodateremtő eszköze van arra, hogy egyszerűen, egy csapásra megtszerezze az államapparátusunkat, olyan eszköz, amellyel eoha egyetlen tökes ország sem rendelkezett és nem is rendelkezhetett. Ez a csodateremtő eszköz a dolgozók bekapcsolása, a szegénység bekapcsolása az államvezetés mindennapi munkájába”.

Országunk körülményei között a néptanácsok töltik be annak az emelvénynek szerepét, amellyel bevonják a dolgozó tömegeket a közügyek vezetésébe.

Néptanácsaink szerepe jelentősen megnövekedett az utóbbi években. A nehézségekkel vívott küzdelemben bőséges tapasztalatokra tettek szert, hozzáértő kádereket neveltek. Sok néptanács eredményes munkát fejt ki hazánk tartományainak, rajonjainak, városainak és községeinek gazdasági fejlesztésében, a helyi tartalékok felhasználásában, a lakosság anyagi és kulturális színvonalának emelésében.

Néptanácsaink ennek ellenére nem emelkedtek még hivatásuk magaslatára. Sok néptanács munkája még nem felel meg a dolgozók követelményeinek. A néptanácsok gyakran nem használják ki teljesen a rendelkezésükre álló helyi lehetőségeket, nem tanúsítanak elég kezdeményező szellemet a gazdálkodás terén, nem serkentenek minden képviselőt a gazdasági, közigazgatási és kulturális feladatok megoldására.

A közelebbi helyi néptanácsai választások eredményeként a néptanácsok munkájának meg kell erősödni és meg kell javulnia, olyan derék dolgozókat kell néptanácsai képviselőnek megválasztani, akiknek megbecsülésben van részüik, akik jó gazdasági, jó szervezők és tevékenyen harcolnak pártunk és kormányunk politikájáért.

A néptanácsok testesítik meg népi demokratikus rendszerünk alapját, a munkásszövetség és a dolgozó parasztság megbontathatlan szövetségét, a munkásszövetség vezetését.

A néptanácsok tevékenységének megjavítása, kapcsolatainak szüntelen erősítése a falusi lakosság széles tömegével, a lakosság kívánalmainak gondos tanulmányozása és a követelmények kielégítése, intézkedések kidolgozása, konkrét nagy gyakorlati szerepet költ be a munkásszövetség és a dolgozó parasztság szövetségének további megszilárdításában.

Népi demokratikus rendszerünk erejének lényeges tényezője a román nép és a nemzeti kisebbségek testvérisége. Pártunk és kormányunk — a szocialista internacionalizmus nemes eszméitől vezérelve — a nemzeti kisebbségek teljes jogegyenlőségén alapuló, következetesen nemzetiségi politikát folytat. Ennek a politikának az eredményeként testvéreink élnek együtt a román, magyar, német, szerb és más nemzetiségű dolgozók, akik társadalmatlanul, vállvetve dolgoznak a haza felvirágoztatásán.

A jövőben is azon kell munkálkodnunk, hogy megszilárdítsuk a román nép és a nemzeti kisebbségek egységét és testvériségét, erőlyesen harcolnunk a nacionalizmus és a szovinizmus bármilyen megnyilvánulása ellen s a dolgozókat a népek közti testvériségi ideológiájának szellemében kell nevelnünk.

Minden téren elért eredményeink mindenekelőtt pártunk helyes politikájának, sorai megbontathatlan egységének, pártszervezeteink politikai és szervezési munkájának köszönhetőek.

A szocialista építés hatalmas feladatai megkövetelik, hogy rendkívül nagy gondot fordítsunk pártszervezeteink tevékenységének megjavítására, sorainak megerősítésére, a párt társadalmi összetételének megjavításával, a pártiaktív nevel

Ünnepi gyűlés Románia felszabadulásának 11. évfordulóján

Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárs beszéde

(Folytatás a 2-ik oldalról)

zeteinknek meg kell erősíteniük mozgósító szerepüket, ki kell szelészteniük tömegkapcsolataikat, állandó ellenőrzést kell gyakorolniuk a gazdasági és állami szervek tevékenysége felett.

A kommunizmusnak minden téren élen kell járniuk, a pártszervezetek legyenek a szocializmus győzelme felé való előhaladás hajtóerői.

A gazdasági élet fejlesztését, a dolgozók életszínvonalának emelését, a dolgozó tömegek szocialista szellemű nevelését szolgáló munkában rendkívül fontos szerepet töltenek be a szakszervezetek.

A pártszervezeteknek meg kell szilárdítaniuk a pártvezetést a szakszervezetekben s a szocialista verseny egyre fokozódó kiszélesítésére és élenjárók termelési tapasztalatának elterjesztésére, a dolgozók körében kifejtett szakszervezeti nevelőmunka megújításának útjára kell irányítaniuk őket.

A pártszervezeteknek állandóan figyelemmel kell fordítaniuk az ifjúság tömegének nevelésére, mozgósítására, hogy a nehézségeket bátran leküzdve, a gyárakban, üzemekben, hányakban, építőtelepeken, szántóföldeken és a kulturális intézményekben minél jobban elősegítsék a szocializmus építését.

A pártszervezeteknek állandóan vezetniük és irányítaniuk kell az Ifjúsági Szövetség szervezeteinek tevékenységét.

A dolgozó nők hatalmas erő képviselői a szocialista építésben. A pártszervezeteknek meg kell javítaniuk szervezési és nevelőmunkáikat a nők sorában, tevékeny részvételre kell őket mozgósítaniuk a gazdasági élet, a kultúra fejlesztésére, a fiatal nemzedék nevelésére és a béke megvédésére irányuló munkában.

Elvtársak!

A román nép, akárcsak a világ minden népe, nagy figyelemmel követi a legutóbbi nemzetközi eseményeket. Népünk mélyes megelégedéssel és lelkesedéssel fogadta a négy nagyhatalom genfi kormányfői értekezletének sikerét. Amint Bulgárián elvtárs méltán hangsúlyozta az értekezlet záróülésén tett nyilatkozatában, az értekezlet határozatai új szakaszt nyitnak meg a nagyhatalmak közötti kapcsolatokban és pozitív jelentőségűek lesznek más országok szempontjából is, előbbre viszik az egyetemes béke megszilárdításának ügyét.

„Amennyiben valamennyien az együttműködésnek ugyanazt a szellemét tanúsítjuk, amely itt Genfben megnyilvánult, akkor ez biztos záloga lesz annak, hogy elérjük a béke fenntartásának nemesebb célját és a népek nyugodtak lesznek holnapjuk felől”.

Hasonlóan értékelték a genfi értekezlet eredményeit a többi nagyhatalom vezetői is.

„Csökkentik a modern háború leújtó tregedijának veszélyét” — mondotta Eisenhower elnök. Eden, Anglia miniszterelnöke is annak a véleményének adott kifejezést, hogy „most azonban jobb esélyünk van arra, mint a háború óta bármely időpontban, hogy hozzáfoglaljunk azoknak a gyakorlati javaslatoknak megvalósításához, amelyeknek célja az Európát ezekben az években megosztó ellentételenek rendezése”.

A genfi értekezlet eredményei hozzájárultak az államok közti bizalom és kölcsönös megértés légkörének megteremtéséhez. A négy nagyhatalom kormányfőinek irányelvei a külügyminiszterek számára kedvező előfeltételeket teremtenek arra, hogy a Szovjetunió, az USA, Franciaország és Anglia külügyminiszterei október 27-re kitűzött értekezlete feljuttassa a kormányfők tanácskozásán megkezdett munkát.

A genfi értekezlet bebizonyította, hogy a hidegháború a mai világban nem szolgálhat a nemzetközi kapcsolatok alapjául. Ebben a tekintetben figyelemre méltó Faure francia miniszterelnök következő kijelentése: „Véget vetni a hidegháborúnak. Megszervezni a békét és az államok békés együttműködését. Ez az a két nagy szempont, amelynek megvalósításában a problémák és kötelezettségek ma felmerülnek előttünk”.

A genfi értekezleten diadalmaskodott az országok békés együttlétezésének és együttműködésének eszméje, társadalmi rendszerre vagy kormányformára való tekintet nélkül. A Genfben kialakult légkör megmutatta, hogy békés, baráti kapcsolatokat lehet teremteni különböző rendszerekben élő népek között, megmutatta, hogy békés utat lehet vezetni a közöttük lévő vitás kérdéseket.

A genfi értekezlet pozitív eredményeit meghatározó alapvető tényező a népek rendíthetetlen békeakaratja volt, amely az utóbbi években mind erőteljesebben és a legkülönbözőbb formákban nyilvánul meg s amit a lakmériák és kormányok immár nem hagyhatnak figyelmen kívül. A különböző országok legszélesebb ré-

tegeinek tudatába jobban beidéződött, mint bármikor annak a felismerése, hogy egy újabb háború előkészítésének politikája súlyosan veszélyezteti az emberiség jövőjét. A népek elutasítják az olyan kísérleteket, amelyek a háborút kényelmesen szükségesnek, vagy az emberiség iránti „jótevének” próbájaként feltüntetni, a fegyverkezési hajszát pedig egyetemes orvosságnak a gazdasági nehézségek ellen.

Ellenkezőleg, a népek a háború veszélyének elhárításában és a fegyverkezési terhek csökkentésében látják a biztos utat olyan hatalmas anyagi források felszabadítására, amelyek a népek békés gazdasági fejlődésére és életszínvonaluk emelésére használhatók fel. A nemzetközi feszültség enyhítésének döntő tényezői a Szovjetunió legutóbbi kezdeményezései is. Ezek a kezdeményezések széleskörű visszhangra és mélyes helyeslésre találtak az összes békeszerető népek körében. Ezek az intézkedések jelentős mértékben hozzájárultak a világ közvéleményének mélyreható átalakításához a nemzetközi feszültség enyhítése és a népek közti békés kapcsolatok javára.

A szovjet kormány olyan lépéseire utalunk, mint például: a fegyverkezés csökkentése, az atom- és hidrogénfegyver eltiltására és az újabb háború veszélyének elhárítására vonatkozó 1955. május 10-i javaslatok; az osztrák államszerződés megkötése; a szovjet–jugoszláv kapcsolatok megújítása; Dzsavaharlal Nehru indiai miniszterelnök látogatása a Szovjetunióban; a Szovjetunió ajánlata a Német Szövetségi Köztársaságnak a diplomáciai, kereskedelmi és kulturális kapcsolatok helyreállítására, stb.

Meg kell említenünk továbbá a Kínai Népköztársaság értékes kezdeményezéseit az ázsiai béke megszilárdítása érdekében.

A genfi értekezlet legkőre igazolja azt, hogy megvan a lehetőség a nemzetközi kapcsolatok feszültségének enyhítéséhez és az emberiség tartós békéjének útját álló nehézségek elhárításához.

A négy hatalom kormányfőinek tanácskozása jó kezdetnek bizonyult ebben a tekintetben. De ez még csupán a kezdet.

Szükség lesz a népek kitartó erőfeszítésére a békeharcban. A népek közötti nemzetközi feszültség enyhítése elleneségei részéről most és bizonyára a jövőben is várható akciók nem engedik meg az önmegnyugtató magatartást és azt, hogy illúziókba ringassuk magunkat. A békeszerető népeknek laudatlanul kell megőrizniük éberségüket és szilárd elhatározásukat, hogy meghússák a béke és a nemzetközi feszültség enyhítése ellen irányuló megkezdett munkát.

A békeszerető népek erőfeszítései az idő szerint olyan alapvető nemzetközi kérdések megoldására irányulnak, amelyeket a genfi értekezlet meg nem lehetett megoldani, mégpedig az európai kollektív biztonság kérdése, a német kérdés, a leszerelés, valamint az atomfegyver eltiltásának kérdése, az ázsiai béke kérdése.

Ami bennünket illet, a román nép és a Román Népköztársaság kormánya el van szánva rá, hogy a maga részéről is elősegíti a kérdések, vagy más nemzetközi kérdések megoldását. Annak tudatában is, hogy a béke megszilárdításának művében rendkívüli felelősség hárul a nagyhatalmakra, úgy véljük, hogy minden kis és nagy ország a maga részéről elősegítheti e cél elérését.

Előrendű fontosságra tartós béke biztosítása szempontjából az európai kollektív biztonsági rendszer megteremtése az Egyesült Államok részvételével. Ezért a Román Népköztársaság kormánya szilárdan támogatja a Szovjetunió által az európai általános kollektív biztonsági szerződésről szóló tervezetét, valamint a genfi értekezlet elé terjesztett újabb javaslatát, amelyek egymással szembenálló európai államokportulások fennállásából indulnak ki.

Országunk a varsói szerződés szervezetének tagja. E szerződést és kikötéseit a párisi szerződések ratifikálása folytán Európában előállt új helyzet tette szükségessé, mivel a párisi szerződések utat nyitottak a német militarizmus feltámasztásának, veszélyeztetve ezzel Európát békéjét és biztonságát. A jelenlegi nemzetközi körülmények között a varsói szerződés szilárd biztosítéka a román népi demokratikus állam biztonságának. E szerződés mélyen valódi jellegű tanuskodik egyrészt az, hogy nyitva áll más országok számára is, másrészt és főképpen pedig az, hogy a szerződés szövegének értelmében a szerződés elválti érvényességét, mihielyt európai kollektív biztonsági szerződés jön létre.

Rendkívül értékesnek tartjuk a Szovjetunióhoz az a realista javaslat, hogy az Európában fennálló csoportosulások tagállamai az európai kollektív biztonsági rendszer megteremtéséig kössenek olyan szerződést, amelyben lemondanak az

erőszak alkalmazásáról és a vitás kérdések békés eszközökkel való megoldására kötelezik magukat.

A román nép létevéde, hogy a német kérdés, az európai kollektív biztonság érdekében és a német nép saját érdekeinek megfelelő helyes megoldást nyerjen. A saját multunk, valamint a szomszédos és baráti országok multjának fájdalmas tapasztalata hiven tükrözi a veszélyt, amellyel a német militarizmus feltámasztása a békét és Európát népeinek szabadságát fenyegeti.

A legbiztosabb út az egységes, békeszerető és demokratikus Németország megteremtése felé a kollektív biztonsági rendszer létrehozása Németország mindkét részének egyenjogú részvételével, egészen az egyetemes békeig.

A román nép és a Román Népköztársaság kormánya mindenben támogatja a fegyverzet csökkentését, az atomfegyver eltiltására és az újabb háború veszélyének elhárítására vonatkozó szovjet javaslatokat.

Mi úgy véljük, hogy a béke legkőre megteremtése szempontjából lényeges követelmény az egyes államokban meg folyó fegyverkezési hajszák megszüntetése. Úgy véljük továbbá, hogy a tartós béke egyik fontos előfeltétele az idegen területeken lévő katonai támaszpontok felszámolása is. Mint ismeretes, országunk közelében is vannak ilyen támaszpontok.

A béke megszilárdítása szempontjából nagyjelentőségű lenne az összes idegen csapatok kivonása az európai államok területéről és az, ha ezen a téren ismét helyreállna a második világháború előtti helyzet. Amint Bulgárián elvtárs azt a genfi értekezleten hangsúlyozta, „ez önmagában is nagy jelentőségű dolog lenne a béke megszilárdítása szempontjából s gyökeresen megújítaná Európában a helyzetet és kiküszöbölne az államok közötti kapcsolatokban ma fennálló bizalmatlanság egyik fő, ha nem legfőbb forrását”.

A Szovjetunió legutóbbi határozata, amelynek értelmében 640.000 fővel csökkentik hadseregének létszámát, hatalmas visszhangot váltott ki világszerte. Ez a határozat értékes hozzájárulása a nemzetközi feszültség enyhítéséhez és ismét bebizonyította, hogy a szovjet kormány szavai és tettei tökéletes összhangban állnak egymással. A szovjet kormány határozata követelménye, hogy a többi nagyhatalom számára is, valamint más országok számára is.

Véleményünk szerint a népi Kína kormánya javaslatára egy ázsiai kollektív békekompaktum megkötésére és egy értekezlet összehívására a korai kérdés megvitatása céljából, realis hozzájárulást az ázsiai béke kérdéseinek megoldásához.

Népi demokratikus államunk külpolitikájának alapelvei pontosan megegyeznek azokkal az elvekkel, amelyben India és Kína egyeztek meg egymással a Csü En-laj és Nehru között folytatott tárgyalásokon. A Szovjetunió és India, India és Jugoszlávia, valamint más államok is ezeket az elveket fogadták el kapcsolataik alapjául, mégpedig: a területi épség és a szuverenitás kölcsönös tiszteletben tartása; meg nem támadás; az országok belügyeire való be nem avatkozás; egyenlőség és kölcsönös előnyök; békés együttlétezés.

Államunk külpolitikájának legfőbb célja eme elvek érvényesítése és megvédése.

Külpolitikánkban bennünket a különböző társadalmi rendszerek békés együttlétezésének lenni tanai vezérlelnek. Akárcsak a Szovjetunió és a többi népi demokratikus ország, mi is úgy véljük, hogy a szocializmus és a kapitalizmus békés együttlétezésének lehetősége és amint Hruscsov elvtárs mondotta: „minthogy az a két rendszer fennáll, meg kell erősíteni közöttük az üzleti kapcsolatokat, nempedig kölcsönös ellenségeskedést és gyűlöletet szítani. A népek önmaguk határozzák meg magatartásukat az országukban fennálló rendszerrel szemben”.

Mi nem avatkozunk be egyetlen ország belügyeibe sem és szilárd elhatározásunk, hogy nem tűrünk el semilyen beavatkozást a mi belügyeinkbe sem. (Hatalmas taps.)

Néptünk történelme folyamán sok-sok vért áldozott függetlenségének kivívására. De amíg Romániában a régi társadalmi rendszerek uralkodott, amíg idegen monopóliumok uralták a román gazdasági életet s az imperializmus szolgálatában álló pártok villogtatták egymást a kormányon, mindaddig lábbal tiporlák Románia függetlenségét, semmibe vették nemzeti érdekeit és szuverenitását. A történelem tanulságai megantották a román népet arra, hogy becsben tartsa igazi függetlenségét és nemzeti szuverenitását, amelyet a fasiszta iga alóli felszabadulásunk után vívott ki, hogy becsben tartsa a népi demokratikus rendszert, függetlenségünk és nemzeti szuverenitásunk megőrzését, amelynek megőrzéséhez szükségesek olyan szerződés, amelyben lemondanak az

szilárdításához, a népek közötti gazdasági és kulturális kapcsolatok kifejlesztéséhez, ha nem tagadták volna meg törvényes jogát arra, hogy tagja legyen az Egyesült Nemzetek Szervezetének. Egyébként számos ország, köztük hazánk távoztala az Egyesült Nemzetek Szervezetéből, az öt nagyhatalom egyikeként, a népi Kínának a távoztala az Egyesült Nemzetek Szervezetéből, csak gyengíti az Egyesült Nemzetek Szervezetének tekintélyét és intézkedéseinek hatékonyságát. Eppen ezért az Egyesült Nemzetek Szervezete egyetemeslegességek eszméje mind szélesebbkörű helyeslésre talál a világ különböző országaiban.

Népünk, amely részt vett a hitelezés megőrzésében és tevékenyen hozzájárul Európá békéjének megőrzéséhez, követeli jogosan megillető helyét az Egyesült Nemzetek Szervezetében. (Hatalmas taps.)

A nemzetközi feszültség enyhítésére nagy befolyást gyakorolhatna az országok közötti gazdasági és kulturális kapcsolatok kifejlesztése, tekintet nélkül társadalmi vagy állami rendszertípre. A genfi értekezlet — mint ismeretes — határozatot hoztak s megbízták a külügyminisztereket azoknak az intézkedéseknek a tanulmányozásával, amelyek alkalmasak a népek közötti szabad érintkezést és békés kereskedelmet akadályozó sorompók fokozatos elhárítására, valamint arra, hogy kölcsönösen előnyös, szabad érintkezést és kapcsolatokat hozzanak létre az érdekelte országok és népek között.

A Román Népköztársaság tevékenyen hozzá járulni az országok közötti sokoldalú gazdasági és kulturális kapcsolatok kifejlesztéséhez. A gazdasági kapcsolatokat illetően ellene vagyunk bármilyen megkülönböztetésnek s létfonosságú kérdéseket tekintünk tekintve valamennyi ország gazdasági élete és a világ gazdasági szempontjából egyaránt az országok közötti kereskedelem útjában álló akadályok elhárítását, a hagyományos kereskedelmi kapcsolatokat helyreállítását és fejlesztését, a cserforgalom fokozását minden ország között.

A Román Népköztársaság évről évre fejleszti kapcsolatait a más államokkal. Országunk 1950-ben 29 állammal folytatott kereskedelmet, 1955-ben 55 országgal, s kereskedelmi forgalmunk volumene 88,8 százalékkal fokozódott. A Szovjetunióval és a népi demokratikus országokkal folytatott kereskedelmünk fokozódásával egyidejűleg, több mint két és félszeresére növekedett a más országokkal folytatott kereskedelmünk. Kétségtelen, hogy ha elhárították volna a nyugati államokkal folytatott kereskedelmünk fejlesztését útjából a közismerten kedvezőtlen feltételeket, a nyugati államokkal fennálló kereskedelmi kapcsolataink is jobban fejlődtek volna.

Országunk szilárd, válságoktól mentes gazdasági élete, gazdasági sikereink és a jó termés előnyös elhelyezést nyújtunk felszerelések és más ipari termékek eladásához, amelyekre egyaránt szükségünk van szüntelenül fejlődő gazdasági életünk és a népi fogyasztás növekvő követelményeinek kielégítésére szempontjából, s ugyanakkor mi is abban a helyzetben vagyunk, hogy fokozottabb mennyiségű exportterméket szállíthatunk.

A nemzetközi feszültség enyhítése szempontjából nagy fontossága van a különböző országok közötti kulturális-tudományos, művészeti és sportkapcsolatok megőrzésének. Országunk állandó erőfeszítéseket tesz kulturális kapcsolatainak kiépítésére más országokkal. Csupán ebben az évben 13.000 személy kereset fel országunkat 48 országból, köztük különböző nartokhoz tartozó parlamenti képviselők, a vallásfekezetek számos képviselője, üzletemberek, különböző társadalmi szervezetek képviselői, újságírók, sportolók, stb.

Reméljük, hogy a kedvezőbb nemzetközi légkör elősegíti, hogy kölcsönösségek alapuló kulturális kapcsolatokat alakítsunk ki más országokkal. Hiszen csak a béke és a haladás ügyét szolgálják a megőrzendő látogatások és a kölcsönös tájékoztatás, mert meg jobban megismerjük általuk valamennyi ország tudományos, műszaki, művészeti, tanügyi és egészségügyi eredményeit.

Gyönyörű országunkban vendégszerető nép lakik. Szeretnénk, ha minél több turista keresné fel országunkat, a román turisták pedig más országokat látogatnának meg. Hasznosnak tartjuk az utóbbi években mind jobban fejlődő nemzetközi sportkapcsolatokat is.

Elvtársak és elvtársnők! Külpolitikánk célja tevékeny részvétel a tartós békéért, a népek békés, baráti kapcsolatainak kiépítéséért folyó harcban.

Külpolitikánk alapja, szoros baráti, testvéri kapcsolatunk a szocializmus hatalmas táborához tartozó népekkel, élükön a nagy Szovjetunióval — felszabadítókkal, népünk

(Folytatás a 4-ik oldalán).

N. Sz. Hruscsov elvtárs beszéde

(Folytatás az első oldalról)

kommunisták újból tettekkel bizonyították be, hogy nincsen és nem is lehet más céljuk, mint fíradhatatlanul szolgálni népüket. A románai dolgozók ebben az időszakban újlag meggyőződtek arról, hogy a Román Munkáspárt egész tevékenysége a nép javát szolgálja.

A szovjet emberek baráti figyelemmel szemlélik a szocializmus alapjait építő románai dolgozók önálló küzdelmét és őszintén örülnek a román nép nagyszerű győzelmeinek. Ezeket a sikereket értékes hozzájárulásnak tekintik a demokratikus tábor közös ügyéhez — a békéért, a demokráciáért és a szocializmusért vívott harchoz.

Mélyes megelégedéssel állapítjuk meg, hogy a barátság egyre szilárdabbá válik a Román Népköztársaság s a Szovjetunió és a népi demokratikus országok között. Eövről évre erősödnek a Szovjetunió és a Román Népköztársaság testvéri kapcsolatai. A politikai, gazdasági és kulturális élet minden területén ki-szélesedik a kölcsönös együttműködés országaik között.

A románai dolgozók biztosak lehetnek afelől, hogy a szovjet nép mindig hűséges és megbízható barátja volt a román népnek, az ma is és az is marad s hogy sokoldalú segítségel és támogatást fog nyújtani a szocializmus építéséért, a népi demokratikus állam szüntelen erősítéséért folytatott harcához. (Hatalmas, hosszantartó taps.)

Szent kötelességünk, hogy állandóan erősítsük a testvéri barátságot és a kölcsönös együttműködést országaink között, a demokratikus tábor összes országgal együtt, mert amíg ez a barátság fennáll és virágzik, addig nem riadunk vissza semmiféle nehézségtől, amely akadályozhatná előrehaladásunkat a szabad és boldog élet építésének útján. (Taps.)

Elvtársak!

A Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság, a Román Népköztársaság népeinek, a szocialista táborhoz tartozó békés építő munkájukat végző összes országok népeinek létevéde az általános békének és a népek biztonságának megőrzése és megszilárdítása. Ebben, az egész emberiség népe létfonosságú kérdésben ve-lünk együtt érdekeltek a világ összes haladószellemű emberei is.

Az utóbbi időben enyhülés következett be a nemzetközi feszültségben, amely a második világháború után alakult ki az államok közti kapcsolatokban. Megelégedéssel állapíthatjuk meg, hogy a négy hatalom kormányfőinek genfi értekezlete a kölcsönös megértés szellemében folyt le. Ez az értekezlet megmutatta, hogy a Szovjetunió, az Amerikai Egyesült Államok, Nagy-Britannia és Franciaország kormányfői a nemzetközi feszültség enyhítésére törekedtek, kifejezve azt, az óhajukat, hogy megtalálják a módokat, amelyek lehetővé teszik a vitás kérdések tárgyalásait újabb megol-dásait egy újabb háború lehetőségé-nek elhárítása céljából. A négy hatalom kormányfőinek genfi értekezlete beavatólta a békeszerető népek reményeiket és törekvéseit: pozitív befolyást gyakorolt az államok közti kapcsolatokra s meg jobban megerősítette a népeknek a hosszas és tartós béke biztosítására irányuló akaratát és törekvéseit.

A Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság és a népi demokratikus országok, amelyek hatalmas mértékben hozzájárultak a nemzetközi feszültség enyhítéséhez és jelentős mértékben előmozdították a genfi értekezlet sikerét, most, az értekezlet után újabb bizonyítékait adják békés együttműködésüknek.

A Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság és a népi demokratikus országok, amelyek hatalmas mértékben hozzájárultak a nemzetközi feszültség enyhítéséhez és jelentős mértékben előmozdították a genfi értekezlet sikerét, most, az értekezlet után újabb bizonyítékait adják békés együttműködésüknek.

A Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság és a népi demokratikus országok, amelyek hatalmas mértékben hozzájárultak a nemzetközi feszültség enyhítéséhez és jelentős mértékben előmozdították a genfi értekezlet sikerét, most, az értekezlet után újabb bizonyítékait adják békés együttműködésüknek.

A Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság és a népi demokratikus országok, amelyek hatalmas mértékben hozzájárultak a nemzetközi feszültség enyhítéséhez és jelentős mértékben előmozdították a genfi értekezlet sikerét, most, az értekezlet után újabb bizonyítékait adják békés együttműködésüknek.

A Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság és a népi demokratikus országok, amelyek hatalmas mértékben hozzájárultak a nemzetközi feszültség enyhítéséhez és jelentős mértékben előmozdították a genfi értekezlet sikerét, most, az értekezlet után újabb bizonyítékait adják békés együttműködésüknek.

A Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság és a népi demokratikus országok, amelyek hatalmas mértékben hozzájárultak a nemzetközi feszültség enyhítéséhez és jelentős mértékben előmozdították a genfi értekezlet sikerét, most, az értekezlet után újabb bizonyítékait adják békés együttműködésüknek.

A Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság és a népi demokratikus országok, amelyek hatalmas mértékben hozzájárultak a nemzetközi feszültség enyhítéséhez és jelentős mértékben előmozdították a genfi értekezlet sikerét, most, az értekezlet után újabb bizonyítékait adják békés együttműködésüknek.

A Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság és a népi demokratikus országok, amelyek hatalmas mértékben hozzájárultak a nemzetközi feszültség enyhítéséhez és jelentős mértékben előmozdították a genfi értekezlet sikerét, most, az értekezlet után újabb bizonyítékait adják békés együttműködésüknek.

A Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság és a népi demokratikus országok, amelyek hatalmas mértékben hozzájárultak a nemzetközi feszültség enyhítéséhez és jelentős mértékben előmozdították a genfi értekezlet sikerét, most, az értekezlet után újabb bizonyítékait adják békés együttműködésüknek.

A Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság és a népi demokratikus országok, amelyek hatalmas mértékben hozzájárultak a nemzetközi feszültség enyhítéséhez és jelentős mértékben előmozdították a genfi értekezlet sikerét, most, az értekezlet után újabb bizonyítékait adják békés együttműködésüknek.

A Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság és a népi demokratikus országok, amelyek hatalmas mértékben hozzájárultak a nemzetközi feszültség enyhítéséhez és jelentős mértékben előmozdították a genfi értekezlet sikerét, most, az értekezlet után újabb bizonyítékait adják békés együttműködésüknek.

külpolitikájuknak. A világ közvéleménye üdvözi és a béke és a biztonság ügyéhez való újabb hozzájárulásnak tekintik a Szovjetuniókat a leszerelés kérdésében tett javaslatait és a szovjet kormánynak azt az elhatározását, hogy 1955. december 15-ig 640 ezer emberrel csökkentik a szovjet csapatok létszámát.

A szovjet kormány következetes békés külpolitikájában a különböző társadalmi és gazdasági rendszerű államok békés és tartós együttlétezésének lehetőségeiből indul ki. Mi a jövőben is kitartóan követni fogjuk a béke és a nemzetközi együttműködés politikáját, arra törekszünk, hogy létrehozzuk az államok közti bizalmat, a legfontosabb nemzetközi problémáknak tárgyalásait úján történő, békés rendezése érdekében. Ez a külpolitika mindenben megfelel a dolgozók alapvető érdekeinek és a békére s a népek közti barátságra irányuló törekvéseinek.

A Szovjetunió nemzetközi síkon a béke megszilárdításáért folyó harcot tekintve legfőbb céljának. A földkerekség összes országainak népei látják, hogy a szovjet kormány, erősít nem kímélve védelmezi a békét s hogy őszintén törekszik a nemzetközi feszültség további enyhítésére. Az igazság külpolitikánk békés voltáról sokak hatalmasabban, mint azoknak a reakciós újságoknak a hazugságai, amelyek továbbra is a régi nótát fúják a „szovjet veszedelméről”. Az igazság a napnál is világosabb és megállítja az utat valamennyi békeszerető ember szívéhez! (Hosszas taps!)

Elvtársak!

A nemzetközi helyzet javulása és az államok közti feszültség enyhítése útján elért sikerek kétségbevonhatatlanok. E sikereket azonban józan füllel kell megmérlegelni. Még számos nehézség fog felmerülni. Vannak a világon olyan erők, amelyek akadályozzák és a jövőben is igyekezni fognak megakadályozni e nagyszerű cél elérését. Oriási erőfeszítések szükségesek, kitartásra és merészrege van szükség a békéért és a népek biztonságáért folyó harcban. Mindez arra kötelez bennünket, hogy folytassuk a harcot országaink erőinek megszilárdításáért, hogy erőnket és eszközeinket nem kímélve fejlesszük és erősítsük gazdaságunkat és fíradhatatlan energiáinkat harcoljunk termelési terveink teljesítéséért és tulajdonjogunkért.

Kedves elvtársak és barátaim! Engedjék meg, hogy kifejezzem adjak annak a meggyőződésnek, hogy a népi Románia dolgozói a közeljövőben új, jelentős sikereket fognak elérni a szocializmus építésében, az anyagi és kulturális színvonaluk szüntelen emeléséért folyó harcban, a szocializmus győzelméért folyó harcban.

Kezesség erre a román nép kimeríthetetlen alkotó ereje, a munkásszotyály és a parasztság mind hatalmasabbá váló szövetsége. A Román Munkáspárt bölcs és kipróbált vezetése és a román nép testvéri barátsága és szövetsége a Szovjetunióval és a demokratikus tábor többi országainak népeivel.

Engedjék meg, hogy dicsőséges nemzeti ünnepük napján új és nagy sikereket kívánjak a szorgalmas és tehetséges román testvéreinknek a szocialista építéshez gyönyörű hazájában. (Hosszas taps.)

Eljen a szabad és független Román Népköztársaság!

Eljen Románia népi kormánya!

Eljen a Román Munkáspárt — a román nép győzelmeinek szervezője és őszintője!

Eljen és virágozzék a román nép és a szovjet nép megingathatatlan barátsága! (Mindenkinek felál helyéről, hatalmas éljenzés. A jelenlévők percekig élelnek a Szovjetunió!)

Augusztus 23 megünneplése Moszkvában

Moszkvában augusztus 22-én ünnepélyes keretek között emlékeztek meg Románia felszabadulásának 11. évfordulójáról.

A „Gorkij” kultur- és pihenőpark nagy szabadtéri színházát feldíszítették a Szovjetunió és a Román Népköztársaság nemzeti lobogóival. Az ünnepséget, amelyen nagyszámú moszkvai dolgozó vett részt, N. A. Vizzsilin, a külföldi kulturális kapcsolatok összességét vezető tanácsának alelnöke nyitotta meg. Üdvözölte a román nép jelenlévő képviselőit — Ion Rabot, a Román Népköztársaság moszkvai rendkívüli és meghatalmazott nagykövétét és a nagykövetség tagjait — majd kiemelte, hogy a szocialista tábor összes népei s az egész világ haladószellemű emberei megünneplik Románia felszabadulásának napját. A szovjet emberek —

mondotta Vizzsilin — őszintén örülnek a románai dolgozók eredményeinek és további sikereket kívánnak nekik az egész nép javát szolgáló építőmunkájukhoz.

Az ünnepségen felszólaltak a szovjet kulturális élet képviselői közül azok, akik

